

Çalışınca
oluyor.

ER MEYDANI SEKAPARK 2010

ER MEYDANI SEKAPARK

Aziz Hemşehrilerim,

Spora verilen destek Kocaeli'yi sporda lider bir kent haline getirdi.

Çamur sahalarda futbol oynayan gençler modern tesislere, çim sahalara kavuştu.

2004- 2010 yılları arasında 1600 amatör spor kulübüne, 6 milyon 200 bin lira değerinde, 301 bin 865 adet malzeme yardımı yapıldı.

34 branşta 3.860 sporcusu bulunan Kağıtspor Türkiye'nin en önemli kulüplerinden biri oldu. Potasız Okul Kalmasın kampanyası kapsamında 99 okula basketbol ve voleybol sahaları yapıldı. Uluslararası Offshore yarışları, Yaz spor okulları, uzun yıllardan sonra Körfez de ilk kez yapılan yüzme yarışları, Trekking parkurları, yürüyüş yolları ve 42 modern spor tesisi şehrimizi sporda Türkiye'nin en önemli ve en başarılı illerinden biri haline getirdi.

Türkiye'nin en önemli Yağlı Güreş Organizasyonlarından birini Sekapark'ta gerçekleştirdik. Sekapark Altın Kemer Yağlı Güreşleri'nde sergi, müsabaka ve etkinliklerle bir araya geldik, Türkiye'de ses getirdik. Bir şehrin gerçekten kalkınabilmesi için önce tarihi değerlerine sahip çıkması, geleneklerini yaşatması gerektiğine inandık. Köprüler, kavşaklar, bilgi evleri inşa ederken; bize miras bırakılanları unutmadık.

Gördük ki, Yağlı Güreş geleneksel bir spordan çok fazlasıydı. O atalarımızın destansı gücünün, cesaretinin ve mücadelecilik ruhunun bir sembolüydü.

Müsabakalara katılım da Sekapark'ın görkemine yakışır bir şekilde oldu.

Müsabakalar, dereceler, madalyalar bir yana, herkes tüm pehlivanların cesur birer koç yiğit olduğunu çok iyi bilir. Biz de, ülkemizin dört bir yanından gelen pehlivanlarımızı Sekapark da ağırlamaktan her daim şeref duyarız. Önümüzdeki sene, 3. Sekapark Altın Kemer Yağlı Güreşleri'nde görüşmek dileğiyle...

İbrahim KARAOSMANOĞLU
Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı

**ER MEYDANI SEKAPARK
MÜSABAKALAR - ÖDÜLLER**

Sekapark'ın çimleri
görmedi böyle koç yiğitleri!

Sekapark Altın Kemer Yağlı Güreşleri daha
ilk yılında tüm Türkiye'de duyuldu.
Başpehlivanlık güreşlerinin heyecanı binlerce
güreş severi güreşe doydurdu.

**Yiğitler çıktı meydana,
hepsi birbirinden merdane!**

Kırkpınar öncesinde Sekapark Altın Kemer Yağlı Güreşleri'nde kozlarını paylaşan pehlivanlar göz kamaştırdı. Pehlivanların mücadelesi görülmeye değerdi.

Meydan onlara emanet!

Bir yanda kıyasıya bir mücadele, bir yanda bu mücadelenin en vazgeçilmez unsuru hakemler. Güreşçilerin gayreti zaman zaman hakemleri de zor durumda bıraktı.

Yağlı Güreş'in hayranı çok!

Sekapark Uçurtma Tepesi yine tarihi günlerinden birini yaşıyor. Güreş severler her yanı tıklım tıklım doldurmuş güreşin keyfini çıkartıyor.

Yağdan tutulmuyor!

Yağlı güreşin en önemli özelliği güreşçilerin Zeytin Yağı ile yağlanmaları. Güreşçiler yağlanınca oyun yapmak için rakibi tutmakta oldukça zor oluyor.

Her yaştan izleyicisi var!

Ata sporumuz olan Yağlı Güreşler'in her yaştan izleyicisinin olduğu Sekapark Altın Kemer Yağlı Güreşlerinde çok daha net bir şekilde görüldü.

SEMBOL

1. Enver Tunahan Çetin
2. Serdar Yıldırım
3. Eyüp Sabri Çavdar
3. Muhammet Kurt

MİNİK-1

1. Mücahit Bağcı
2. Ensari Narınca
3. Sezgin Uğur
3. Seçkin Duman

MİNİK-2

1. Seyfullah Karakuş
2. Serdar Solak
3. Ali Sarıkaya
3. Furkan Sarıkaya

MİNİK-3

1. Gökhan Kılıç
2. Suat Kahraman
3. Cihangir Özbaş
3. Arif Dağcı

TEŞVİK

1. Yunus Emre Sancaktar
2. Osman Günbaşar
3. Yunus Emre Kulaksız
3. İsmail Çırak

TOZ KOPARAN

1. Serhat Yılmaz
2. Tuncay Kaçar
3. Abdurrahman Kargı
3. Burak Tatlı

DESTE KÜÇÜK

1. Fatih Üstündağ
2. Hasan Borucu
3. Kazım Yavuz
3. Arif Çevik

DESTE ORTA

1. Semih Yılmaz
2. Enes Turan
3. Recep Açıkgöz
3. Emre Türk

DESTE BÜYÜK

1. Kazım San
2. Nedim Gürel
3. Yücel Sakinkan
3. Serkan Sertürk

KÜÇÜK ORTA KÜÇÜK

1. Erdem Albayrak
2. Sinan Kaya
3. Ali Topal
3. Ali Yanatma

KÜÇÜK ORTA BÜYÜK

1. Rifat Poyraz
2. İsmail Balaban
3. Serdar Doruk
3. Mehmet Budak

BÜYÜK ORTA

1. Abdullah Kaçmazoğlu
2. Nadir Taki
3. Erkan Ertan
3. Orhan Okullu

BAŞ ALTI

1. Güngör Ekin
2. Süleyman Aykırı
3. Mustafa Bayram
3. Ünal Kahraman

EN CENTİLMEN VE TEKNİK GÜREŞÇİLER

- Faruk Tun
- Mustafa Aslan
- Cihan Ünal

BAŞ PEHLIVANLIK ÖDÜL TÖRENİ

Kocaeli Milletvekili
Fikri Işık

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Başkanı
İbrahim Karaosmanoğlu

Eski Büyükşehir Belediye Genel Sekreteri
Münir Karaloğlu

Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı
Osman Aşkın Bak

BAŞ PEHLİVANLIK

1. Serhat Gökmen
2. Sezgin Yüksel
3. Gökhan Arıcı
3. Ali Rıza Kaya

ER MEYDANI SEKAPARK / SERGİ

YAĞLI GÜREŞ

Yağlı güreş, geleneksel bir Türk sporudur. Güreşçiler vücutlarına yağ sürerek güreştikleri için bu şekilde adlandırılır. Er Meydanı denilen alanlarda yapılır. Büyük güç ve ustalık gerektiren bir spordur.

Bugün resmî müsabakalarda yer alan Serbest ve Greko-Romen güreş türlerinin dışında, sırf millî geleneklerimiz arasında yer alan yağlı güreş ise, Türklerin Anadolu'dan Rumeli'ye geçtikleri tarihten itibaren memleketimizde yapılagelen bir güreş türüdür. Bugün, yurdumuzda yağlı güreş, düğünlerin, panayırların, mola veren askerî birliklerimizin en önemli eğlencesidir.

Her yıl, Edirne'nin Sarayıçi mevkiinde yapılan tarihî Kırkpınar güreşleri, Süleymân Paşa komutasında, bir gece salla Çanakkale Boğazını geçerek, Gelibolu'ya çıkan ve Rumeli fetihlerine katılan Müslüman kırk Türk yiğidinin hâtırasını anmak gâyesiyle yapılmaktadır. Osmanlılar zamanında saray dışında yapılan güreş müsabakaları; panayırlarda, düğünlerde, bir hayır kurumu yararına veya bu işi meslek edinmiş kişilerin özel yer ve salonlarında yapılırdı. Ayrıca düğün ve Ramazan güreşleri adı altında düzenlenen etkinlikler de yapılmıştır.

KIRKPINAR EFSANESİ

Efsaneye göre 1346 yılında Orhan Gazi'nin Rumeli'yi fethetmek için düzenlediği seferler sırasında, büyük oğlu Süleyman Paşa 40 askerle Bizanslılar'a ait Domuzhisar'ın üzerine yürür. Akınlarla burasını ele geçirirler. Öteki hisarların da ele geçirilmesinden sonra, 40 kişilik öncü birlik geri dönerler ve şimdi Yunanistan'ın topraklarında kalan Samona'da mola verirler. 40 cengâver burada güreşe tutuşurlar. Saatlerce süren güreşlerde, adlarının Ali ile Selim olduğu rivayet edilen iki kardeşin bir türlü yenilemedikleri görülür. Daha sonra bir Hıdrellez gününde, Edirne yakınlarındaki Ahıköy çayırında aynı çift yeniden güreşe tutuşurlar. Bütün bir gün güreşmelerine rağmen yine yenilemeyen kardeş pehlivanlar, gece boyunca da mum ve fener ışığında mücadelelerini sürdürmeye devam ederler. Ancak solukları kesilerek oldukları yerde can verirler. Arkadaşları onları aynı yerdeki bir incir ağacının altına gömerek oradan ayrılırlar. Yıllar sonra ise aynı yere gittiklerinde iki pehlivanın mezarlarının bulunduğu yerde gür bir pınar görürler. Bundan sonra halk, orada yatanların anısına o yöreye, "Kırkpınar" adını verir.

CUMHURİYET DÖNEMİ YAĞLI GÜREŞ

Kırkpınar Güreşleri 1928 yılına kadar ağaları tarafından düzenlenmiştir. Güreşlerdeki ödülleri ve misafirlerin ağırlanması hep ağalar karşılamıştır. Ancak 1928 yılında ülkede meydana gelen ekonomik sıkıntılar nedeniyle ağalığa talip çıkmayınca, güreşlerin organizasyonu ve gelenlerin ağırlanması Kızılay ve Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından üstlenilmiştir. 1946 yılından itibaren ise Tarihi Kırkpınar Güreşleri Edirne Belediyesi'nce düzenlenmeye başlanmıştır.

TÜRK MİLLETİNİN PEHLİVAN SEVGİSİ

Pehlivan sözcüğünün asıl anlamı; yürekli, cesur, yiğit kimsedir.

Heybetli ve doğru sözlü kimseye de pehlivan denilir.

Türk milleti, erkeği, kadını ve çocuğuyla güreş sever; ruhlarındaki mücadeleci duyguların da tesiriyle güreşçiye saygı duyar ve pehlivanlara özel bir önem atfederler.

Güreşçiye karşı duyulan sevgi ve saygı, pehlivanların güçlü kuvvetli, vücut yapısı ve adaleleri gelişmiş, sağlıklı görümlü insanlar olmasından da öte, onların kahraman, yiğit, doğru ve mert, 'eline, beline ve diline sahip' insanlar olmasındandır.

KIRKPINAR YAĞLI GÜREŞLERİNİN YAPILAMADIĞI YILLAR

1877-1878 Osmanlı Rus Savaşı nedeniyle 1878, 1879, 1880 ve 1881 yıllarında da Kırkpınar Güreşleri yapılamadı.

Balkan Savaşı'nda Edirne, 26 Mart-10 Temmuz 1913 tarihine kadar, Bulgar işgalinde kaldı. Bu nedenle 1913 yılı güreşleri de yapılamadı.

Barış antlaşmasında Kırkpınar güreşlerinin yapıldığı yer, Türk sınırları dışında bırakıldığı için 1914 yılı güreşleri Edirne-Mustafa Paşa yolu üzerinde bulunan Viran- Tekke köyü ile Meriç Nehri arasındaki çayırılıkta yapıldı.

Kara Emin Başpehlivanlığı kazandı.

I. Dünya Savaşı nedeniyle (1914-1918) ve savaştan sonra Trakya, Yunan işgalinde kaldığı için 1919, 1920, 1921 ve 1922 yıllarında Kırkpınar Güreşleri yapılamadı.

25 Kasım 1922 tarihinde, Türk Ordusu Edirne'yi Yunanlıların işgalinden kurtardıktan sonra Cumhuriyet döneminde ilk güreşler 30 Mayıs 1924 günü Himaye-i Etfal (Çocuk Esirgeme Kurumu) yararına Sarayıç'i'nde yapıldığı için 1923 yılında da Kırkpınar Güreşleri yapılamadı.

YAĞLI GÜREŞ DENİNCE AKLA GELENLER

Kispet:

Yağlı güreşe çıkan her pehlivanın güreş malzemesinin başında kispet gelir.

Manda, dana veya malak derisinden yapılan kispetin bel kısmı dört parmak genişliğinde ve kalın olur.

Beli sarması için kalın bir ip geçirilen bu kısma kasnak denir.

Kispetin diz kapağının altına gelen yere paça denir. Paça ile etin arasında paçabent denilen keçe konur. Deri kısım keçenin üzerine çekilir ve üzeri sicimle sıkıca bağlanır.

Sıkı bağlanmayan paçadan içeri giren parmaklar sayesinde oyun almak kolaylaşır.

Güreşten sonra yağlanan kispet zembil'e konularak saklanır.

YAĞ

Güreşçiler, kavranmaları güç olsun diye yağlanırlar. Yağın, güneş altında uzun süre kalan Pehlivanlar için koruyucu özelliği de vardır. Pehlivanlar, güreş meydanının uygun bir yerinde yağ ve su ile doldurulmuş kazanların etrafında yağlanırlar. Pehlivanlar önce sağ elle sol omuza, göğüse, kol ve kispete yağ sürerler. Daha sonra sol el ile aynı işlemi tekrarlarlar. Güreşçiler bu arada birbirlerinin sırtlarını da yağlarlar. Güreş başladıktan sonra pehlivanlar çayırdaki dolaşan yağcılardan diledikleri zaman yağ ve su alabilirler.

DAVUL VE ZURNA

Yağlı güreşin en önemli öğelerinden olan davul ve zurnada Kırkpınar'a has bir melodi bulunmaktadır. Yağlı güreşlerde çalacak olan müzisyenlerin güreş ezgilerini çok iyi bilmeleri, güreşin gidişatına göre müziğin ritmini ayarlamaları gerekmektedir. Davul zurna sesleri içinde, serhat boylarında memleketinden uzakta yaşayanların hüznü ve yığıtlık duygularını ifade eden ritimler görülür. Mehter musikisi havalarını içerir. Yağlı güreşlerde cenk havalarının çalınması, şuur altını etkileyen sembollerdendir. Davul ve zurna eşliğinde çalınan bu müziğin zafer duygularını uyandıran, ruhu coşturan, gurur, moral, heyecan ve şevk veren bir yanı vardır.

CAZGIR

Yağlı güreşlerdeki tüm pehlivanları seyircilere tanıtan, onları güreşe başlatan kişidir. "Salavatçı" da denilen Cazgır, hakem heyetinin ya da kura ile eşleştirilen pehlivanların adlarını, sanlarını, güreş oyunlarındaki hünerlerini uygun mısra ve dualarla tanıtır. Bu dua yörelere göre değişir. Pehlivanlıkta olduğu gibi cazgırlıkta da usta-çırak geleneği vardır. Ünlü cazgırlar arasında, Edirne Ayşekadın Camii imamı Sadık Hoca (Atılğan), Şirin Mustafa sayılabilir. Güreşlerin başlangıcının ilk günü olan Cuma günü, tüm güreşçiler pehlivanlar mezarlığını ziyaret ettikten sonra, Selimiye Camiinde okutulan Mevlütün ardından Sarayıçi'ne gidilerek, küçük boylardan itibaren cazgırın duası ile güreşleri başlatırlar.

Allah Allah İllallah
Hayırlar gele İnşallah
Pirimiz Hamza Pehlivan
Aslımız neslimiz pehlivan
İki yiğit çıkmış meydane
Biri birinden merdane
Biri here biri kara
İkisinin de zoru para
Alta geldin diye erinme
Üste çıktın diye şirinme
Alta gelirsen apış
Üste gelirsen yapış
Vur sarmayı küdeden
Gönder Muhammed'e salâvat
Seyittim gittim pınara
Allah ikimizin de işini onara
*

Allah Allah, İllallah!
Diyelim Maşallah
İki yiğit çıktı meydana,
Birbirinden merdane.
Dinleyin ağalar sözüümü,
Pehlivanlar batmanla yer üzümü.
El paçadadır, diz yerde.
Güreşelim düz yerde.
Çapraz gireyim, deme yan baş atar.
Sarma künde yapayım, deme kılçık atar.
Vur sarmayı, küdeden at.
Gönder Hazret-i Muhammed'e salâvat.

ER MEYDANINDA PADİŞAH DUASI

Evliya Çelebi'nin aktardığına göre IV. Murat'ın vezirleriyle güreşirken okuduğu dua şöyledir:

"Allah Allah,
Hoca-i âlem,
Seyyid-i kâinat ve
Mu'ciz-i mevcudat,
Pür kemal cemal,
Muhammed Mustafa'ya salâvat.
Engürü'de er yatar,
Rum'da Mehmed Buhari Sarı Saltuk,
Ton giyer, tuman çeker.
Pîrimiz Hazret-i Mahmud pir yar veli aşkına
Dest ber dest,
Kafa ber kafa.
Sine ber sine muhabbet.
Ali şir-i Yezdan-ı veli aşkına,
Allah onara..."

HAKEM

Yağlı güreşin ilk zamanlarında birkaç eski pehlivan köy ağaları veya güreşlerden anlayan birkaç kişi kurallara aykırı iş yapılmasın diye güreş meydanının bir köşesine oturur güreşleri kontrol ederlerdi. Bugün ise kuralları uygulayan hakem heyetleri oluşturulmuştur.

PEŞREV

Güreşin başlangıcı ve güreşe hazırlıktır.

Ahenkli ve mevzulu bir biçimde güreşe ısınma hareketi olarak bilinen peşrev seyircilerin göz zevkini okşamasının yanında pehlivanın moralini yükseltir.

Pehlivan peşrevle, kaslarını, nefsini, kalbini ve zihnini güreşe hazırlar.

Güreşmek üzere çayıra çıkan pehlivanlar ahenkli bir şekilde ellerini ve kollarını sallayarak peşreve başlarlar.

Peşrevde üç kez ileri üç kez de geri gidişten sonra yere sol diz ile çökülerek önce sağ el yere, dize, dudağa ve alına üç defa değdirilir.

Bu merasim bittikten sonra sıçrayarak "Haydi bre pehlivan!" diye nara atılır.

Karşılıklı gidiş ve geliştikten sonra rakibin paçaları yoklanır, sırtı sıvazlanır, enseler bağlanır, eller tutuşur ve böylece güreşe girilmiş olur.

BAŞPEHLİVAN

Kırkpınar'ın en büyük ödülünü alan ve başpehlivan güreşlerinde birinci olan güreşçidir. Bu ünvanı elde eden pehlivan 1 yıl için Türkiye'nin başpehlivanı olur ve altın kemer ile ödüllendirilir.

Altın kemer: Kırkpınar başpehlivanına verilen, Kırkpınar'ın en büyük ödülüdür. Kırkpınar'da başpehlivan olan güreşçi 1 yıl süreyle altın kemerin sahibi olur. Ancak aralıksız üç yıl arka arkaya başpehlivan olan güreşçi altın kemerin sürekli sahibi olur. Zamanımızda Altın Kemer'ler Belediyelerce yaptırılmaktadır.

Osmanlı dönemi:

1861-1886 Gaddar Kel Aliço (Edirneli) (26 yıl Başpehlivan), 1887 Koca Yusuf (Deliormanlı), Adalı Halil (Edirne) 18 yıl Başpehlivan), 1914 Hergeleci İbrahim (Deliormanlı), Molla İzzet (Silivri), Nakkaş Eyüp (Çatalcalı), Kızılıklı Mahmut (Deliormanlı), Kurtdereli Mehmet (Balıkesirli), Çolak Molla Mümin, Suyolcu Mehmet, Himmet Pehlivan (Edirneli)

Cumhuriyet dönemi:

1924 Arnavut Benli Abdullah
1925 Geçkinli'li Yusuf (Edirne)
1926 Kara Emin (Edirne)
1927 Manisalı Rifat
1928 Kayıkçıoğlu Ahmet (Mandıralı)
1929 Gostivarlı Mülayim,
1930-1933 (4 defa)Bandırmalı Kara Ali
1934-1942 (9 defa)Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1943 Babaeskili İbrahim Erdi
1944 Hayrabolulu Süleyman
1945 Babaeskili İbrahim Erdi
1946 Sındırgılı Şerif
1947 Düzceli Çolak İsmail ile Hayrabolulu Süleyman Ateş diskalifiye
1948 Kuleli'li Mustafa
1949 Sındırgılı Şerif,
1950 Hayrabolulu Süleyman
1951, 1953, 1955 İrfan Atan (Adapazarı)
1952 Tarzan Mehmet (Balıkesir)
1954 1956, 1959, 1960 İbrahim Karabak (Samsun)
1957 Hasan Acar (Balıkesirli)
1958 Adi Atan (Adapazarı)
1961 M. Ali Yağcı (Sındırgılı)
1962 M. Ali Yağcı (İzmirli Kara Ali ile berabere)
1963 Sezai Kanmaz (Adapazarı)
1964 M. Ali Yağcı
1965 Kara Ali Çelik (İzmir)
1966-1968 (3 defa) Mustafa Bük (Ordu)
1969 Nazmi Uzun (Babaeski)

1970 Kara Ali Çelik ile Karamürselli Aydın (Beraberlik)
1971 Hasan Şahin (Denizli)
1972 Mustafa Yıldız (Akhisar)
1973 Davut Yılmaz (Ordu)
1974 Kara Ali Çelik
1975 (Sonuç alınamadı)
1976-1978 Aydın Demir (Karamürsel)
1979 Sabri Acar (Bandırma)
1980 Mehmet Güçlü (Muğla)
1981 Mustafa Yıldız
1982-1984 (3 defa) Hüseyin Çokal (Denizli)
1986 İbrahim Gümüş (Balıkesirli)
1985 Sabri Acar
1987 Recep Kılıç (Hatay)
1988 Recep Gürbüz (Antalya)
1989 Saffet Kayalı (Balıkesir)
1990, 1991, 1992, 1993 - Ahmet Taşçı (Karamürsel)
1994 - Cengiz Elbeye (Antalya)
1995, 1996, 1997 - Ahmet Taşçı
1998 Cengiz Elbeye
1999, 2000 - Ahmet Taşçı
2001 - Vedat Ergin (Ankara)
2002 - Hasan Tuna (Antalya)
2003 - Kenan Şimşek (Ordu)
2004 - Recep Kara (Ordu/Ünye)
2005 - Şaban Yılmaz (Samsun)
2006 - Osman Aynur (Antalya)
2007 - Recep Kara
2008 - Recep Kara

Tekirdağlı Hüseyin Pehlivan'ın İskele Meydanı'na heykeli dikilmiştir. Kırkpınar'da 1934'ten 1942'ye kadar başpehlivanlığı 9 yıl taşıyan Tekirdağlı için şu mısra akıllarda kalmıştır:
Altın kemer yıllarca süsledi belini
Nice namılı pehlivan hep öpmüştü elini
Küçültemedi seni ne şöret ne para
Ay yıldızı taşdın şerefle Avrupa'da

KIRKPINAR AĞASI

Kırkpınar güreşlerinin en temel öğelerinden biri ağalık müessesesidir. Önceleri pehlivanları güreşe çağırarak, yarışmaları düzenleyen, gelen konukları ağırlayan, yemek ve yatacak yerlerini temin eden, örf ve adetlere uygun olarak güreşlerin yapılmasını sağlayan, ödülleri veren Kırkpınar Ağaları idi... Ancak şimdi "Kırkpınar Ağası", saydığımız bu faaliyetlerin hepsini karşılayamadığından ve bir etkinlik çerçevesine toplandığından, masrafların büyük bir çoğunluğu Belediyelerce karşılanmaktadır.

Nurettin Manyas (1953)
Yaşar Yardımcı (1954)
Mehmet Çardaktan (1955)
İbrahim Bildik (1956)
Hüseyin Özakıncı (1957)
Ahmet Merter (1958-59)
Salim Doğramacılar (1960)
Hilmi Atakan (1961)
Muhittin Ağaoğulları (1962)
Ali Rıza Keleşoğlu (1963)
Hasan Vatan (1964)
Hakkı Meriç (1965)
Muzaffer Bilge (1966)
Süleyman Şahin (1967-68)
Gazanfer Bilge (1969-70)
Celal Hacı Eyüpoğlu (1971)
Doğan Görkey (1972)
Hamit Kaplan (1973)
Şevki Alan (1974)
Zülküf Karabulut (1975-76)
Fethi Atan (1977)
Sebahattin Tekcan (1978)

Süleyman Özmercan (1979)
Cemal Pul (1980)
Mehmet İriş (1981)
Ali Ayağ (1982-83)
Mustafa Bilgin (1984-85)
Halil Kılıçoğlu (1986)
Hasbi Menteşoğlu (1987)
İbrahim Çayla (1988)
Kemal Özkan (1989)
Murat Köse (1990)
Alper Yazoğlu (1991-92-93)
Oğuzhan Bilgin (1994)
Hüseyin Şahin (1995-96-97-98)
Ayhan Sezer (1999)
Emin Doğansoy (2000)
Mustafa Saruhan (2001)
Mehmet Sait Yavuz (2002)
Necdet Çakır (2003)
Mustafa Altunhan (2004)
Adem Tüysüz (2005-06-07)
Mehmet Cadıl (2008)
Seyfettin Selim (2009)

Kırkpınar tarihinde, babası Dünya Şampiyonu Gazanfer Bilge'nin yerine 1969'da vekâlet eden 13 yaşındaki Muzaffer Bilge de en küçük Kırkpınar Ağası olarak unutulmayanlar arasına girdi.

KURALLAR

Sırtüstü getirmek: Yağlı güreşin, en basit ve en çok bilinen kuralıdır. Rakip yerde iken sırtüstü çevrilerek veya ayakta iken düşürülerek yapılabilir.

Açık düşürmek: Rakibini kış üstü yere düşürmek ya da rakibin kendi düşmesi. Rakibin sırtı yere gelmemiş olsa bile göbeği meydana çıkacak kadar arka üstü veya yan düşmüş ise düşen güreşçi kaybeder.

Çivi yukarı: Rakip ayaklarından yakalanır, baş üstü dikilir, sonra sırtı yere getirilirse, müsabaka kazanılmış olur.

Kispet çıkarmak: Kispetin herhangi bir nedenle tamamen çıkması ya da boydan boya yırtılması bir yenilgi sebebidir.

Pes etmek: Güreşçilerden biri herhangi bir nedenle "Pes ediyorum!" ya da sadece "Pes!" der veya rakibinin kispetine vurursa müsabakayı kaybetmiş olur.

Tartarak yenmek: Taraflardan biri rakibini kucaklar, ayaklarını yerden keser, en az 3 adım yürürse müsabakayı kazanmış olur.

HUZUR GÜREŞLERİ

Sultan Abdülaziz genellikle Dolmabahçe, Beylerbeyi ve Çırağan saraylarında oturduğu için, pehlivanlar bu saraylara yakın bulunan Ihlamur Kasrı'nda yatar kalkar idman yaparlardı.

Güreşler de genellikle Ihlamur'da, Kağıthane'de, Ayaz Ağa'da ve Yıldız bahçesinde yapılıyordu.

Sultan Abdülaziz'in padişahlığı zamanında sarayda bulunmuş ve huzurda güreş yapmış pehlivanlardan bazıları şunlardır:

Kastamonulu Arnavudoğlu Ali Pehlivan (1827-1908)

Lofçalı Kvasoğlu İbrahim Pehlivan (1827-1908)

Pilevneli Aliço Pehlivan (1844-1913)

Tokatlı Keçecili Şeyh Kasım Pehlivan (1832-1870)

Silistreli Makarnacı Halil Hüseyin Pehlivan (1840-1910)

Padişah pehlivanlardan Sultan Abdülaziz (1830-1876)

GADDAR ALIÇO VE KOCA YUSUF

Gaddar Aliço 26 yıldır Kırkpınar'ın sırtını yere çalıyor, önünde hiçbir babayiğit dayanamıyordu.

27. Yılında kendisine bir garip pehlivanı işaret ettiler.

-Başa güreşmek için bekler fakir!..

Yusuf adındaki bu gence çektiği ilk korkunç elenseden sonra Gaddar Aliço hayretten donakalmıştı. Yıldırım çarpmasını andıran o meşhur elensesine karşı delikanlı bir minare heybeti ve sağlamlığı ile dimdik ayakta duruyordu.

Bütün Kırkpınar şaşkın!..

Aslanların da aslanı varmış meğer...

Hem de çok genç bir aslan!...

Yavaş yavaş basan karanlıkla beraber Aliço'nun ağır ağır kesildiği görülüyordu.

Seyredenlerin içleri paralanmakta idi. 26 yıl sonra Aliço'nun sırtını yerde görmek çok acıklı bir şey olacaktı.

Karanlığı bahane ederek güreşi durdurmak istediler. Fakat herkesten önce buna, er meydanlarının mağrur aslanı Aliço itiraz etti:

-Yok öyle bir şey!... Ateş yakıp alev ışığında güreşiriz. Alnımın yazısı ise meydanı şu koca çocuğa bırakınız... Hem lâyıktır bu körpe aslana! Hem de er meydanında Aliço'yu kiskıvrak yakalamış... Bırakın güreşsin!...

Bu sözler Koca Yusuf'a o kadar tesir etmişti ki güreşi derhal bırakarak, gözleri yaşlı bir halde Aliço'ya seslendi:

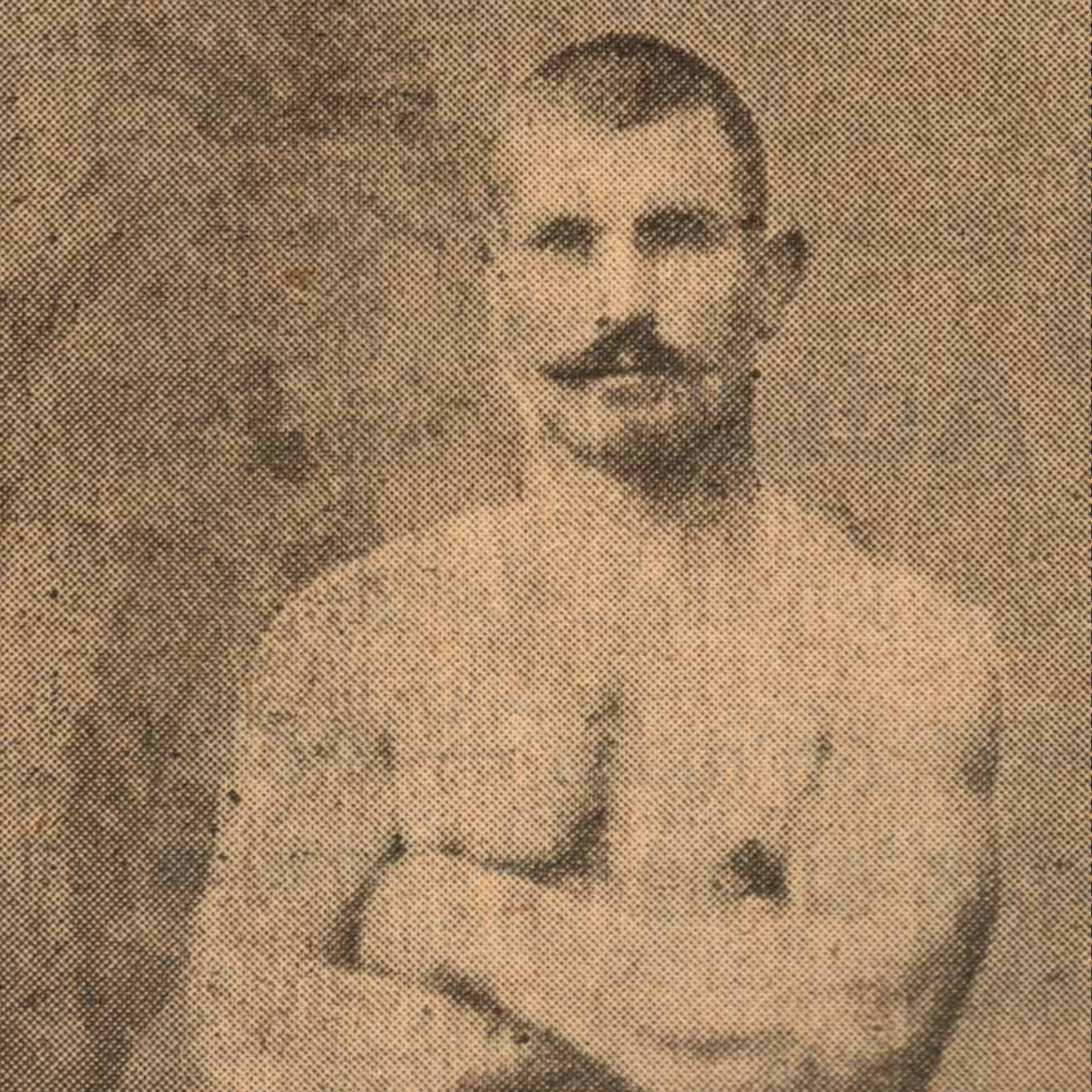
-Ustaları ustası, aslanların aslanı, pehlivanların başpehlivanı! Sözlerinle beni can evimden yaraladın. Dizlerimin bağı çözülmüştür. Gayrı seninle nasıl tutuşurum ben. Ver elini öpeyim!...

Delikanlının gözyaşları arasında söylediği bu sözler karşısında, er meydanlarının yenilmez güreşçisi Büyük Aliço dile geldi:

-Ey Yusuf!... Ey Koca Yusuf!... Senindir bu er meydanları... Başpehlivanlık sana emanet!

Kel Aliço ve Şamdamcı İbrahim er meydanında...

HERGELECI İBRAHİM

Hergeleci İbrahim, Sultan II. Abdülhamit devrinin en namdar pehlivanlarından. Hergeleci lâkabı, babasının ve kendisinin katır sürücülüğü mesleğini yapmasından dolayı izafe edilmiştir.

Hergeleci lâkabının, pehlivanlığı ile alâkası yoktur.

Hergeleci, hafif okkada bir pehlivandı. Ancak azamî yetmiş okka gelirdi.

Halbuki, devrinin başpehlivanları yüz on beş kiloluk, yüz -otuz kiloluk adamlardı, yani hemen hepsi yüzer okkadan aşağı pehlivanlar değildi.

Hergeleci, Sultan Mecit devri pehlivanlarından meşhur Arnavut oğlu gibi usta ve zeki bir pehlivan idi.

Ve onun gibi de okkası hafifti.

Hergeleci, Sultan Aziz devri başpehlivanlarından meşhur Yörük Aliye de benzerdi.

Boyu, çehresi ve hatları tam Yörük Alinin aynıdır.

Yörük Ali, Hergeleciye benzemekle beraber, biraz daha kemikli, biraz daha adaleliydi.

Hergeleci, ecdaden pehlivandır. Ve güreş tarihimizde büyük nam bırakmış bir babayiğittir.

Hergeleci, küçük yapıda bir adam olmakla beraber, Koca Yusufarla, Adalı Halil pehlivanlarla, Koca Rüstemlerle karşı karşıya çarpışarak meydan almıştır.

Hergelecinin güreş hayatı ve tarihi zengindir. Yaptığı güreşler üstanedir.

Hergelecinin çırağı, meşhur cihan pehlivanı Kara Ahmet'tir.

Bu pehlivan cihan güreşçilerini Paris'te yenerek 1900 yılında Cihan Pehlivanı olarak nam salmış bir

Türk babayiğittir.

Hergeleci İbrahim, Deliormanlıdır ve Ezerçe'lidir.

Ustası da Ezerce köyüne yakın Torlaklı köyünden Deli Hafızdır.

Deli Hafız, zamanının başpehlivanlarından idi. Ve güreş üstatlarından bulunuyordu.

HERGELECI İBRAHİM'İN KOCA YUSUF'LA PARİS'TE KUCAKLAŞMASI

Hergeleci İbrahim vagon merdivenlerinde görününce Parisliler biraz yadırgamışlardı. Çünkü Orient Ekspresi'nden Koca Yusuf misali, yürüyen dağ gibi bir insan çıkmasını bekliyorlardı. Halbuki Hergeleci İbrahim gayet mütevazı vücutlu bir adamdı. Daha ziyade gerilmiş bir yay, adaleli bir panter gibi duruyordu.

Koca Yusuf, menejerinin halk karşısında rakibine çok sert davranmasını tembih etmesine rağmen, İbrahim'i görünce kollarını açmıştı:

Hoş gelmişsin a be koca oğlan! Safalar getirmişsin. Şunun şurasına Paris derler...

Bakalım beğenecek misin? A be Deliormanlı! demişti.

Evet ikisi deTürkiyeli, hatta ikisi de Deliormanlı idiler.

Koca Yusuf o kadar memleket hasreti içindeydi ki menejerin sözlerini tamamen unutmuştu. Sarılıp sarılıp Hergeleci İbrahim'i bağrına basıyordu.

O gün Camps Elysées, eski hergele çobanını da çılgınca alkışlıyordu.

Fakat güreşleri müthiş oldu. Hergeleci İbrahim'in tatbik ettiği oyunlar Koca Yusuf'u adeta hiddetlendirmeye başlamıştı. Hele bir kaplan süratiyle İbrahim onu arkadan bir ayak kemanesine alınca, yer yerinden oynadı. Pek az bir zaman önce Yusuf'u çılgınca alkışlayan Paris seyircisi, Hergeleci İbrahim için bir alkış komasına girmişti.

Yusuf köpürmüştü. Hergeleciyi öyle şiddetli bir boyunduruğa aldı ki İbrahim'in yüzüne burnundan kan fışkırmaya başladı. Halk bu kez, Yusuf'u protesto maksadıyla bağırmaya başlamıştı.

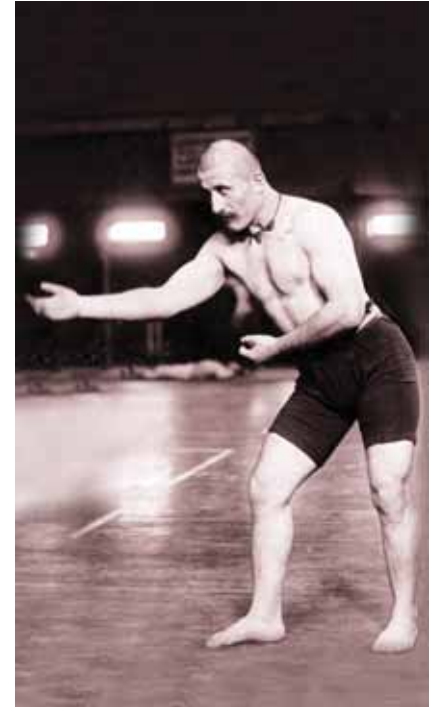
Seyircinin bu nümayişine İbrahim cevap verdi:

-A be! Bu er güreşidir, böyle olur bu... Bizde erkek güreşir, kadın ağlar ama asla güreşi bırakın, demez.

Yıllar sonra Hergeleci İbrahim Koca Yusuf'la Paris'te yaptığı

bu müsabaka için şunları söyleyecektir:

"Yusuf beni o gün asla yenemezdi, fakat eze eze öldürebilirdi."

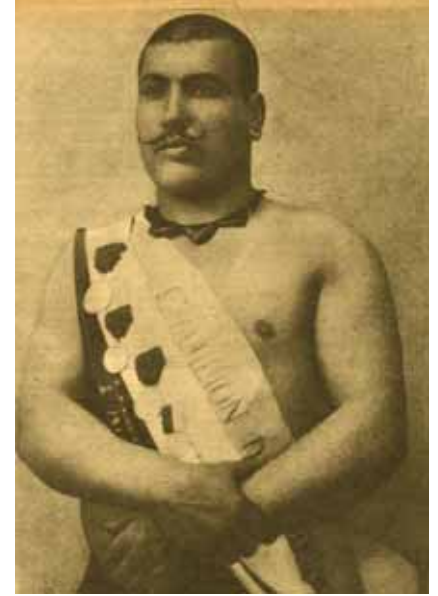

KARA AHMET'İN CİHAN PEHLİVANLIĞI

Koca Yusuf 1898'de Amerika dönüşü bir deniz kazasına kurban gittiği için hayatta olmamakla beraber böyle bir dünya şampiyonluğu için 1900 yılında Dünya Sergisi yapılan Paris'e gönderilecek, mesela Kutdereli gibi daha baskın pehlivanlar vardı. Fakat onların üstünlüğü yağlı güreşte idi. O zamanlar ise Avrupa'da güreş yalnız Greko-Romen tarzında yapılırdı. Bizim pehlivanların daha çok işine gelen serbest güreş yalnızca Amerika'da revaçta idi. Greko-Romen'de belden aşağı tutmak yok. Kara Ahmet'in bütün vücut meziyeti de belden yukarı toplanmış. Ense, göğüs, pazı, bel fevkalâde. Hergeleci İbrahim onun Greko-Romene de çok kabiliyetli bir yaratılıştaki olduğunu bildiği için Greko-Romene de yarayacak oyunlar oyunlar öğretmişti.

Kara Ahmet'ten önce Avrupa'ya, hatta Amerika'ya Koca Yusuf, Hergeleci İbrahim gibi daha başka Türk pehlivanlar da gitmiş ve Dünya şampiyonlarının sırtını yere getirmişlerdi. O güreşler resmi değildi, organizatörler tertip ediyorlardı.

Kara Ahmet, 1900 yılında Paris'te yapılan milletlerarası güreşte, ilk resmi dünya şampiyonluğunu kazanarak yurda döndü. Böylece Kara Ahmet "Cihan Pehlivanı" ünvanıyla anılır oldu.

PEHLİVAN ŞAİRİMİZ MEHMET ÂKİF'İN SAFAHAT'INDA ER MEYDANI

“Öğle olmaz mı, cemâatle kırlar namazı.
Güreşin gümler o esnada mehîb incesazı:
Oturur besli davullar yere şişman şişman,
Perde göstermeye başlar kabalardan, o zaman,
Öyle inler ki zemin: Kalb-i fezâ “küt! küt!”atar;
Zurnanın tizleri, dersin, yedi iklimi tutar!
Şimdi, hayvanlı, yayan, kız, kadın, oğlan
erkek;

Kuşatır ip çekilen meydanı yüzlerce öbek.
Bir taraftan da iner nâ-mütenâhî araba...
İner amma o kadar süslü ki dersin: “Acaba
Şu beyaz tenteler altında birer hacle mi var?”
Çekilir derken ödülleri: Sekiz on seçme davar;
İki baş manda, birer tay, dana, top top
dokuma...

Hele peşkir gibi peşkeşleri artık sorma.
Yağ kazanlarla durur, tartısı yok, ölçüsü hiç;
Hani ister sürün, ister dökün, ister isen iç!
Bunların hepsi biter, bir heyecandır belirir;
Ne temâşâdır o, titrer durur insan tir tir.
Birbirinden daha mevzun iki üç çift endam,
Atılıp sahneye şâhin gibi etmez mi hırâm;
Ses, soluk çıkmaz olur, herkesi ürperme alır;
O geniş yer de nefeslerle beraber daralır.
Çünkü meydanda değil, seyre bakanlarda bile,
Âsım'ın dengi heyâkil, seçilir yüzlerle.**
Şimdi, sağ kolda, gümüş kaplı birer bâzû-bend,
Boynu muskayla donanmış, o yarım deste
levend,

Önce peşrev yaparak, sonra tutuşmazlar

mı, Güreş artık kızışır, hasmını tartar hasmı.
Uzanır şimdi göğüsler kavuşur; şimdi yine
Dalga çarpar gibi çarpar gerilip birbirine.
Kimi tek çapraza girmiş mütemâdi sürüyor;
Kimi şîrâzeyi tartıp alıvermiş, yürüyor.
Kimi sarmayla çevirsem diye sardıkça sarar;
Kimi kılçık düşünür, atmak için fırsat arar.
Adalî gövdeler altında o bîçâre çayır,
Serilir toprağa, hem bir daha kalkar mı?
Hayır!

Bu, elenseyle düşürmüş de hemen
çullanıyor;
O da kurtulmak için türlü oyun kullanıyor.
Kimi almış paça kasnak, o açar, hasmı döner;
Kimi kündeyle giderken topuk eller de yener.
Kimi cür'etli olur çifte dalar, hem de kapar;
Kimi baskın çıkarak kazkanadından çarpar.
Seyreden halkı da bir gör: O, ne candan hizmet;
O ne rikkatli adamlar; o ne mâsûm ümmet!
Yanlan başları çevreyle boğanlar mı dedin...
Göz silenler mi dedin, incik ovanlar mı dedin...
Yağ süren başka, saran başka, çözenler başka;
Su veren başka, güğümlerle gezenler
başka.
Şan, şeref duygusu millette nasıl yüksekse,
Merhamet hissi de öyleydi, değil miydi
Köse?”

Asım'dan bir bölüm...

İSTİKLAL ŞAİRİMİZ MEHMET ÂKİF'İN HAZİN HATIRASI

Milli güreşçimiz Yaşar Erkan'ın 1936 Berlin Olimpiyat'ında Dünya Olimpiyat'ında Şampiyon olduğu bir zamanda, Vefa Lisesi öğretmeni Saim Turgut, İstiklal Şairimiz Mehmet Âkif'i hasta yatağında ziyaret eder. Yaşar'ın Dünya Şampiyonluğunu almak suretiyle Berlin'de 120 bin kişiye İstiklal Marşımızı dinlettiğini söylemesi üzerine, 1926 yılında gönüllü bir sürgün gibi gittiği Mısır'dan on yıl sonra ağır hasta dönen ve ölümü gözleyen Mehmet Âkif, bu müjdeli haberi veren ziyaretçiye dönerek; Varol evladım! Yaşar da yaşasın, demiş ve şu mısra dilinden hüznle dökülüvermiş:
Sana yok, ırkıma yok izmihlal!

KURTDERELİ PEHLİVAN VE ATATÜRK

1931 senesinde Ankara'da Himaye-i Etfal Cemiyeti'nin tertiplediği bir güreş organizasyonunda Kurtdereli Mehmet (1864- 1939)'in rakibi karşısında yaptığı muhteşem güreşten sonra Atatürk, Gazi M. Kemal imzasıyla şu tarihi mektubu yolluyor: Seni cihanda büyük ün almış bir Türk pehlivanı olarak tanıdım.

Parlak muvaffakiyetlerinin sırrını şu sözle izah ettiğini de öğrendim:

"Ben her güreşte, arkamda Türk milletinin bulunduğunu ve millet şerefini düşünürüm."

Bu dediğini yaptıkların kadar beğendim. Onun için bu değerli sözünü Türk sporculuğuna bir meslek düsturu olarak kaydediyorum. Bununla senden ve sözlerinden ne kadar memnun olduğumu anlarsın.

Çoluk çocuğun için sana ufak bir armağan gönderiyorum. O, mektubumla beraberdir. Pehlivan, ömrünün tam sağlıklı uzun sürmesini dilerim.

1948 OLİMPİYATINDA FIRTINA GİBİ ESEN GÜREŞÇİLERİMİZ

1936 Berlin Olimpiyatında 61 kilo Greko-Romen Şampiyonu olan Yaşar Erkan'dan sonra 1948 Londra Olimpiyatı

Güreş Şampiyonası'nda minderlerde fırtına gibi esen güreşçilerimiz...

57 Kilo Serbest Güreş Şampiyonu Nasuh Akar

62 Kilo Serbest Güreş Şampiyonu Gazanfer Bilge

67 kilo Serbest Güreş Şampiyonu Celal Atik

73 kilo Serbest Güreş Şampiyonu Yaşar Doğu

62 Kilo Greko-Romen Şampiyonu Mehmet Oktav

Ağır siklet Greko-Romen Şampiyonu Mehmet Oktav

YAŞAR ERKAN

NASUH AKAR

GAZANFER BİLGE

CELAL ATIK

YAŞAR DOĞU

MEHMET OKTAV

MERSİNLİ AHMET

MUHARREM CANDAS

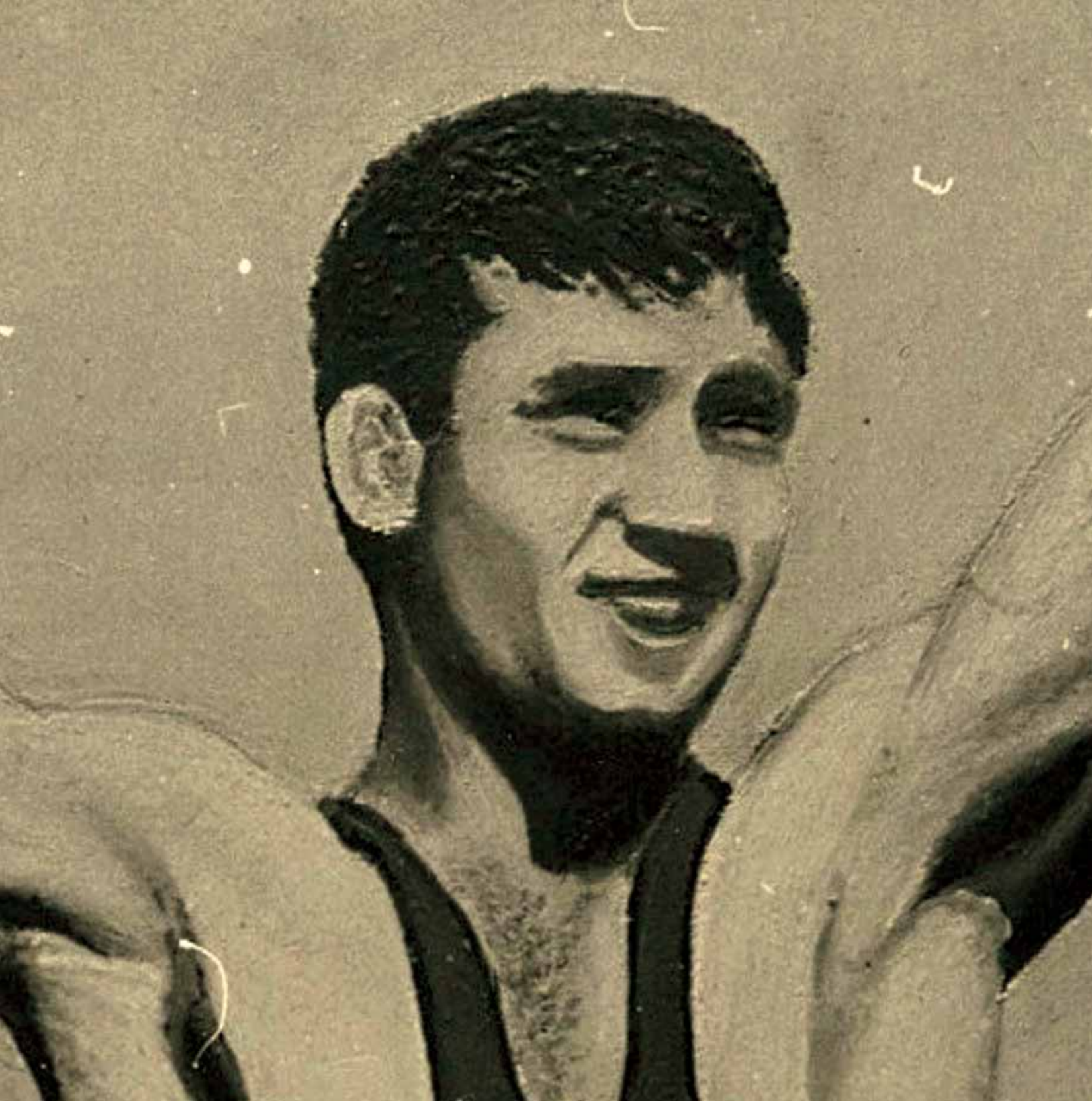
ALİ YÜCEL

NURETTİN
ZAFER

HAYDAR ZAFER

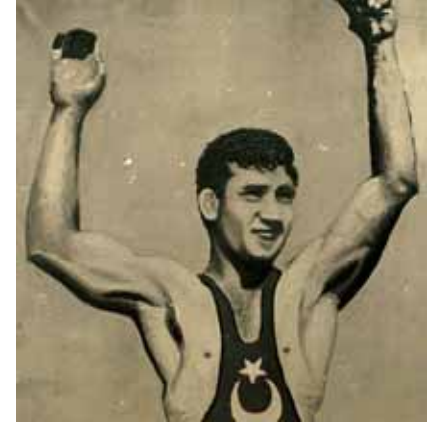
HASAN GEMİCİ

BAYRAM ŞİT

GAZANFER BİLGE

1923 yılında Karamürsel'in Hacıgören Mahallesi'nde dünyaya gelmiştir. Gazanfer Bilge, 1948 Londra Olimpiyatı serbest güreş müsabakalarının 62 kilosunda sıra ile İranlı Sadizan'ı 13, Macar Toth'u 4.10, Fransız Fonville'yi 2.49 ve final müsabakalarında Amerikalı Moore'i 14.28, Finlandiyalı Hiltala'yı 11.10 dakikada tuşla yenmişti. Gazanfer Bilge bu suretle Olimpiyat oyunlarında; yaptığı 5 güreşin hepsini 45 dakika 28 saniye tuşla kazanmak suretiyle kırılmasına imkân olmayan bir rekora imza atmıştı. Bu güreşçimizin 1946 Avrupa Serbest Güreş 62 kilo şampiyonluğu da vardır.

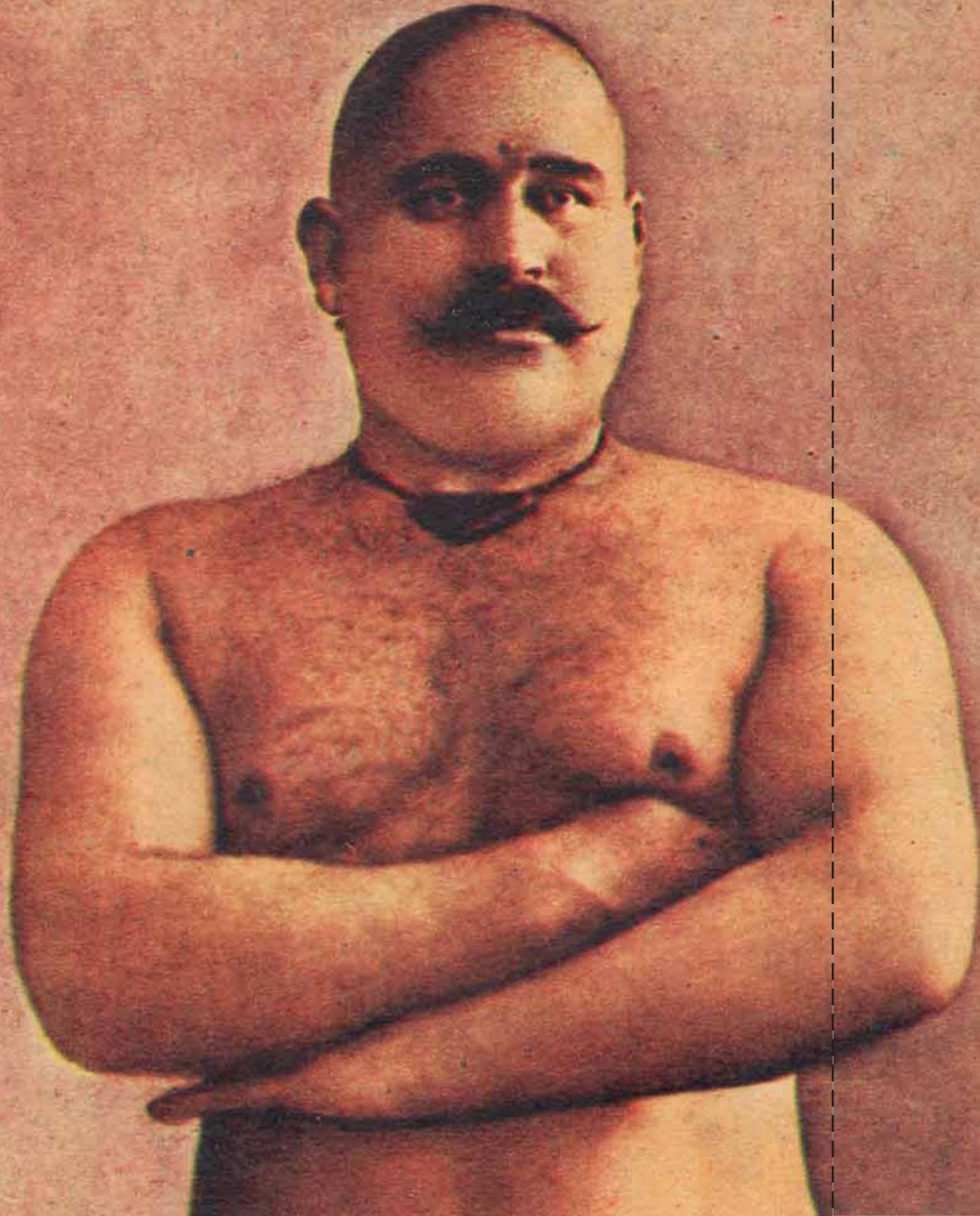
Sultan Abdülaziz'in Hamlacıbaşı Pehlivan Ali Bey'in oğlu meşhur Deli Suphi, Kara İbo ve Makarnacı Hüseyin Pehlivanlar bir arada.

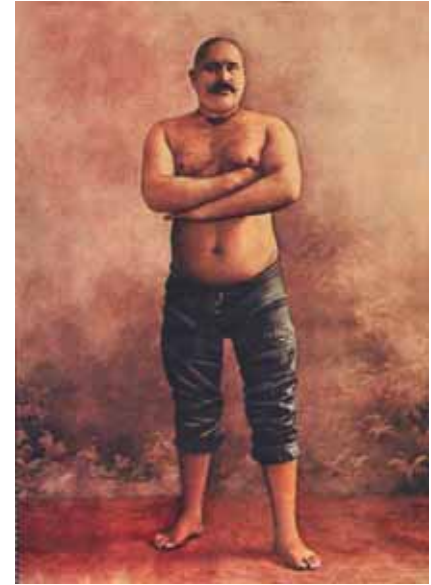

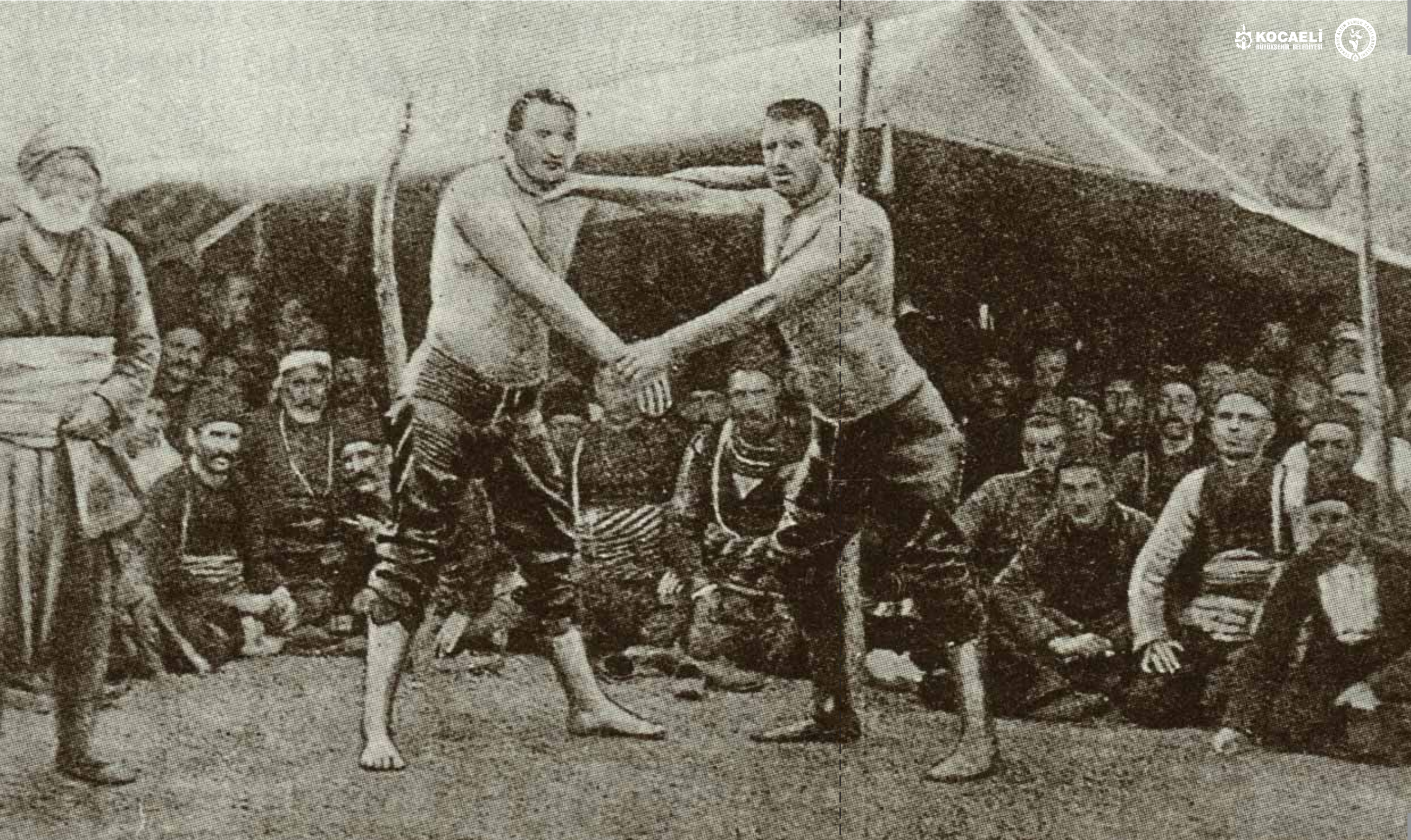
Adalı Halil için "Paris'te Sultanın Aslanı"
sloganyla hazırlanan afiş.

Adalı Halil'in kispetiyle çekilmiş bir fotoğrafı.

1900'lü yıllarda Kırkpınar çayırından bir hatıra...

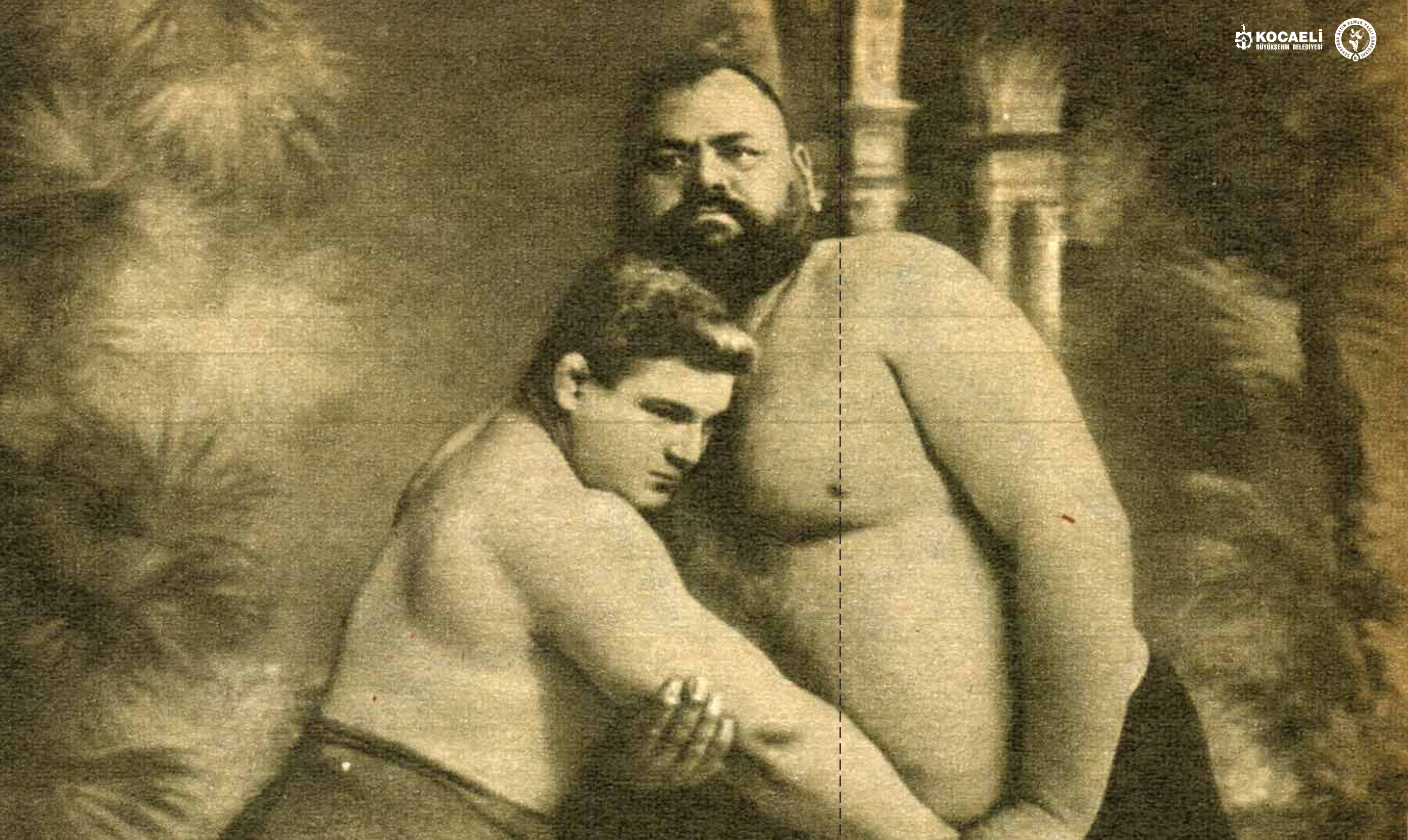
1976-1978 yıllarında Kırkpınar Başpehlivanı
olan Karamürselli Aydın Demir

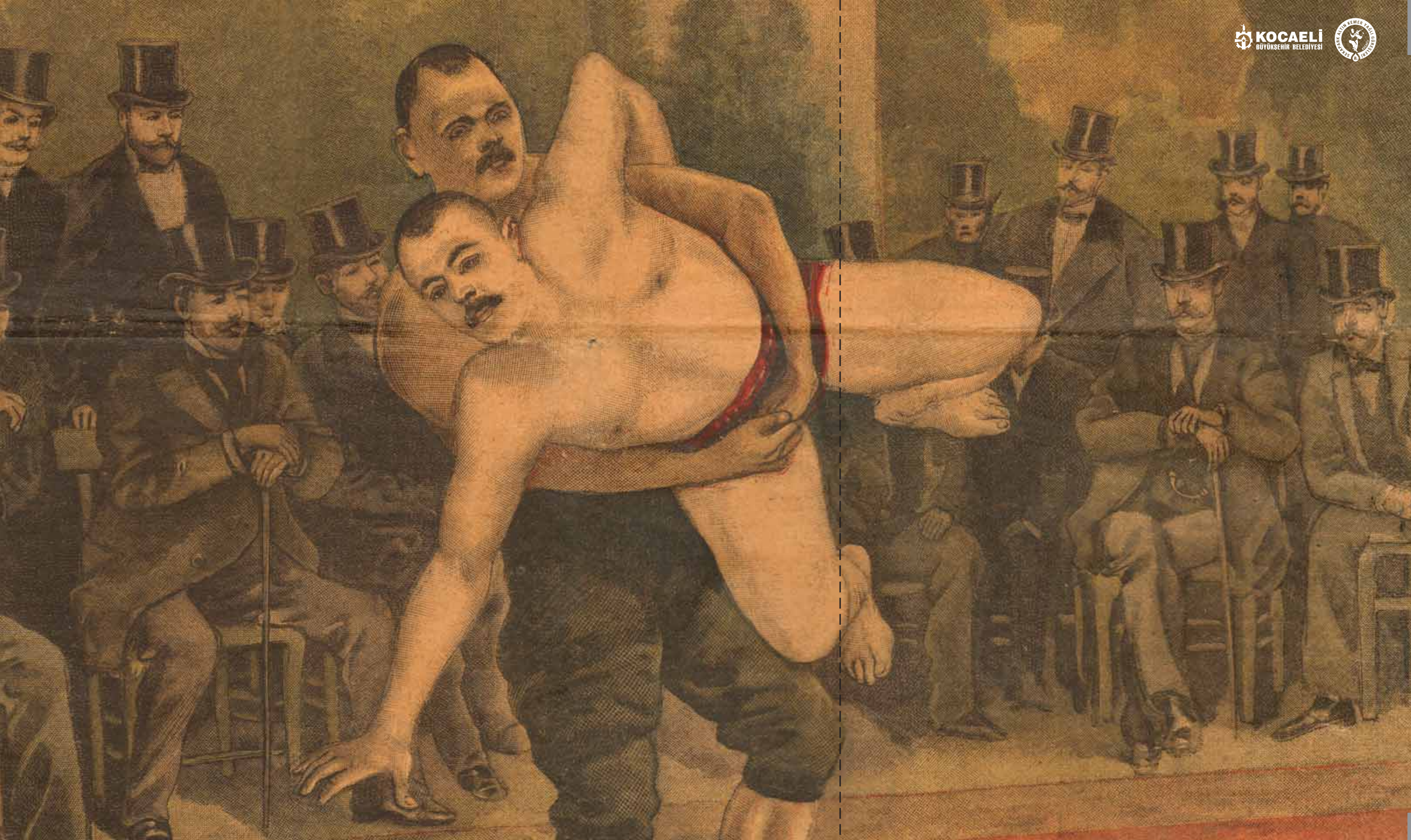
Filiz Nurullah'ın Paris'te minderlerde fırtına gibi estirdiği zamanlarda Kara Osman'la (sağda) birlikte çekilmiş meşhur pozlarından biri.

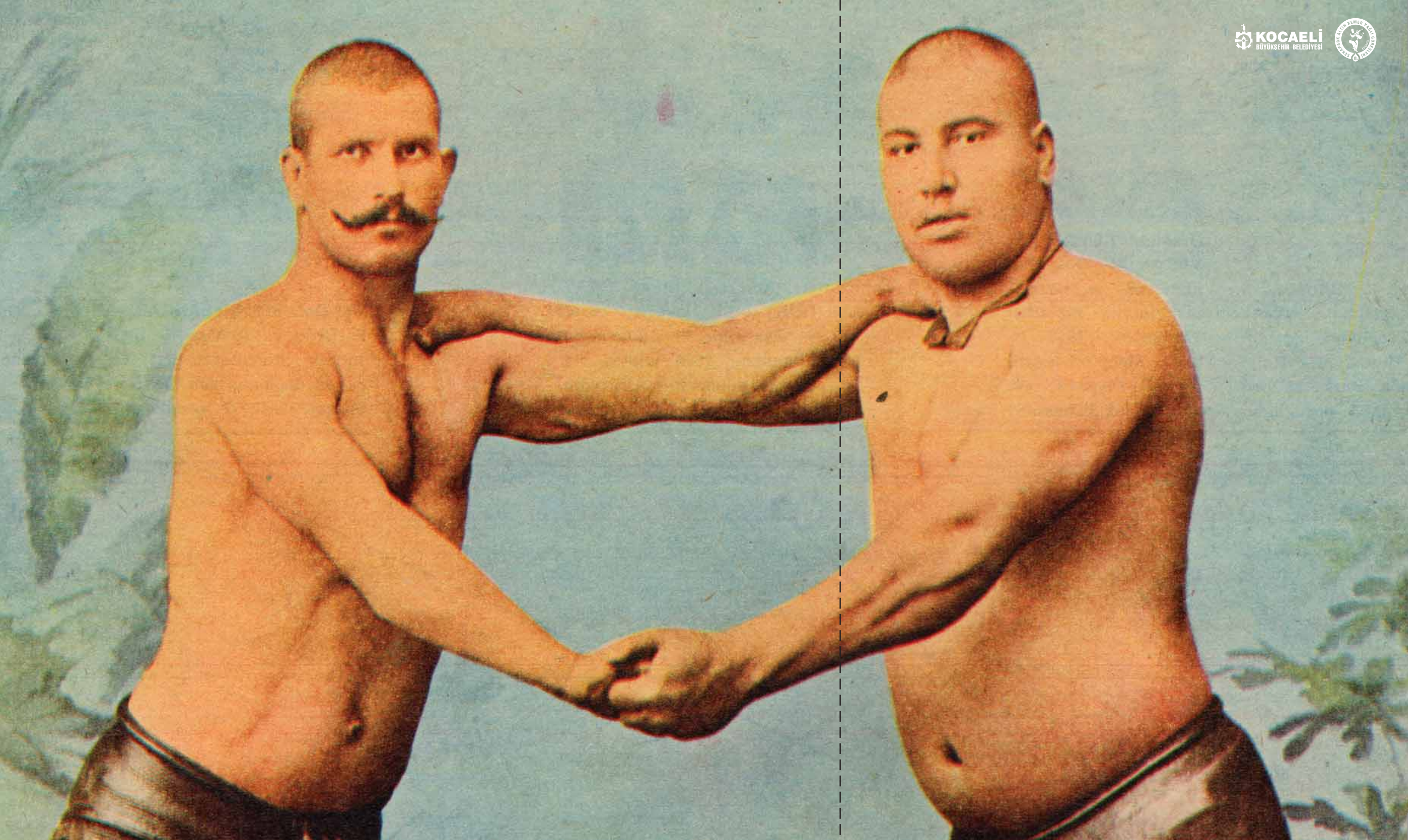
Avrupa'ya ilk giden güreşçilerimizden Filiz Nurullah (sağda) Macar rakibiyle poz veriyor.

Koca Yusuf 1895 Mart'ında Paris'te Folies-Bergere'de Yunanlı güreşçi A. Pierri'nin ayaklarını yerden kestiği bir anda çizilmiş temsili bir gravür.

Hergeleci Ibrahim (solda) yetiştirdiği
pehlivanlardan Kara Ahmet'le birlikte

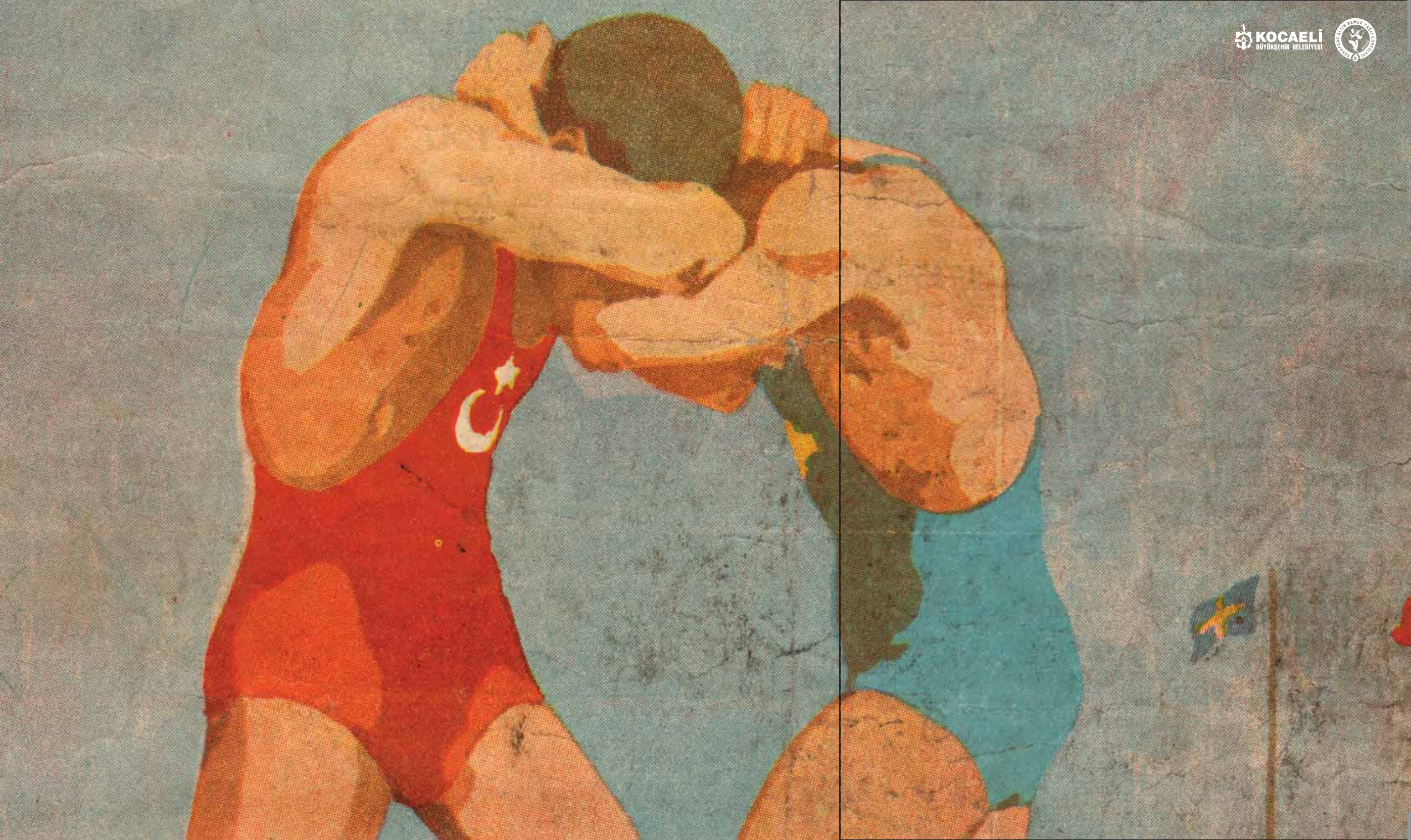
Er meydanlarının yenilmez güreşçilerini ilk defa Fransa'ya güreş organizeleri için götüren menejer Doublie ve güreşçilerimiz: (Soldan sağa) Filibeli Kara Osman, Filiz Nurullah ve minderlerin yenilmez ismi Koca Yusuf

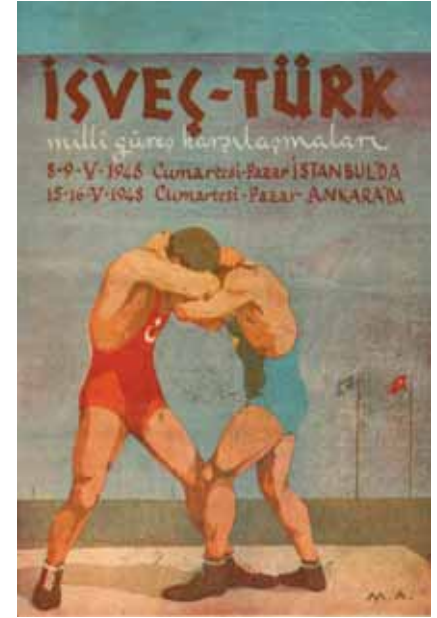

Cihanın bütün meşhur güreşçilerini
dize getiren pehlivan: Koca Yusuf

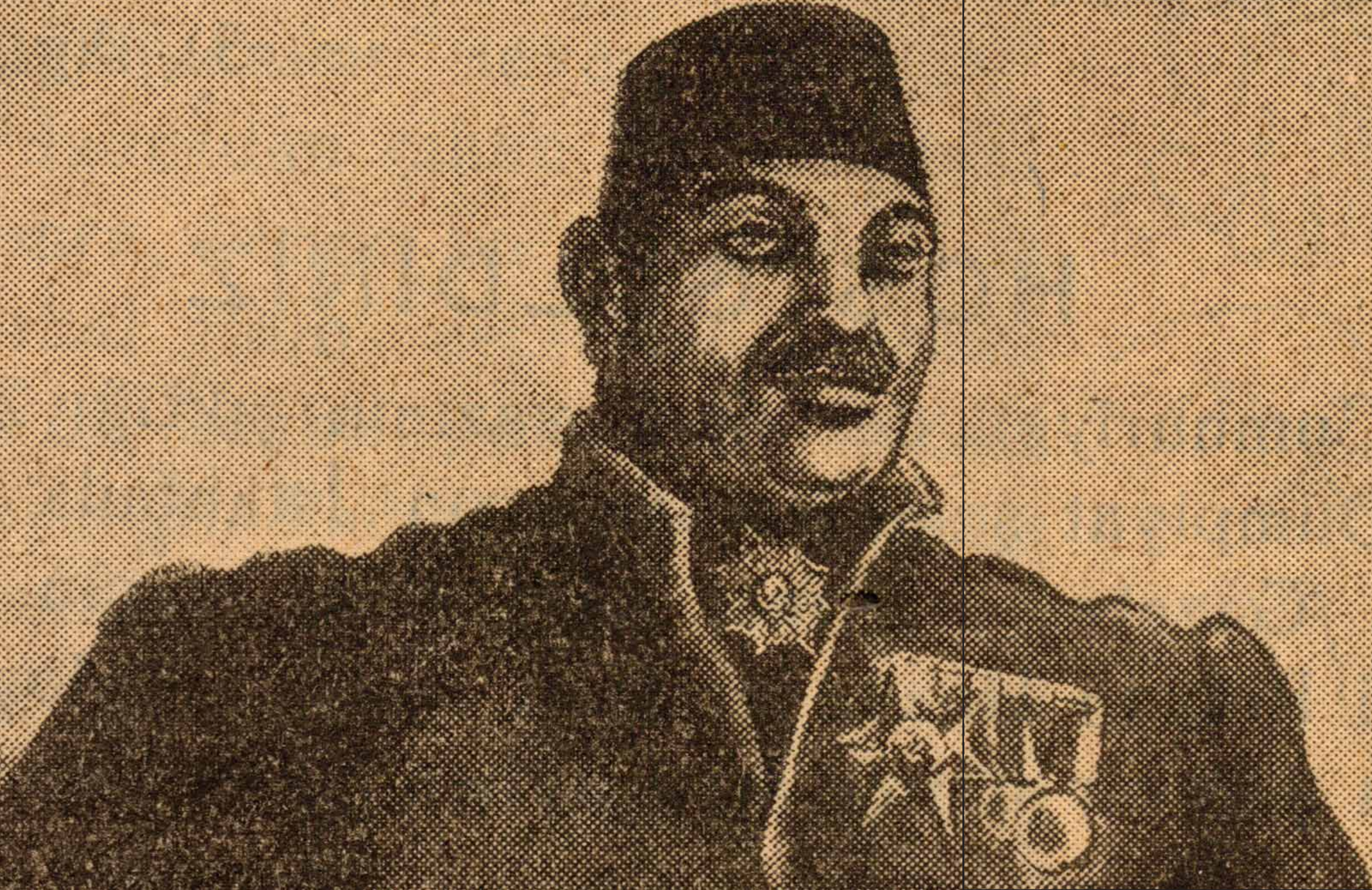
1948'de yapılan İsveç - Türk Milli Güreş karşılaşmaları için hazırlanan afiş

Kurtdereli Mehmet Pehlivanın yerel kıyafetler içinde Paris'te çekilmiş fotoğrafı.

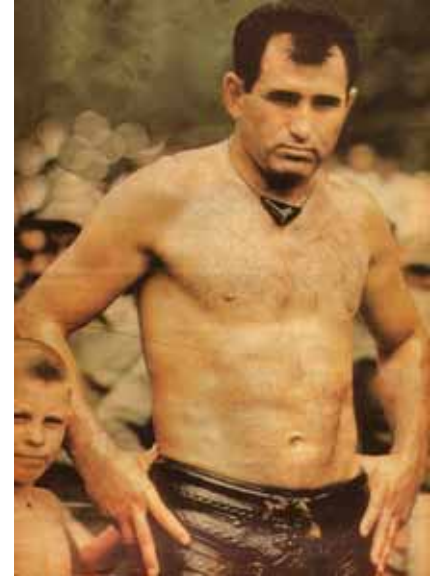
Sultan Abdülaziz devrinin dillere destan
Başpehlivanı Kvasoğlu İbrahim.

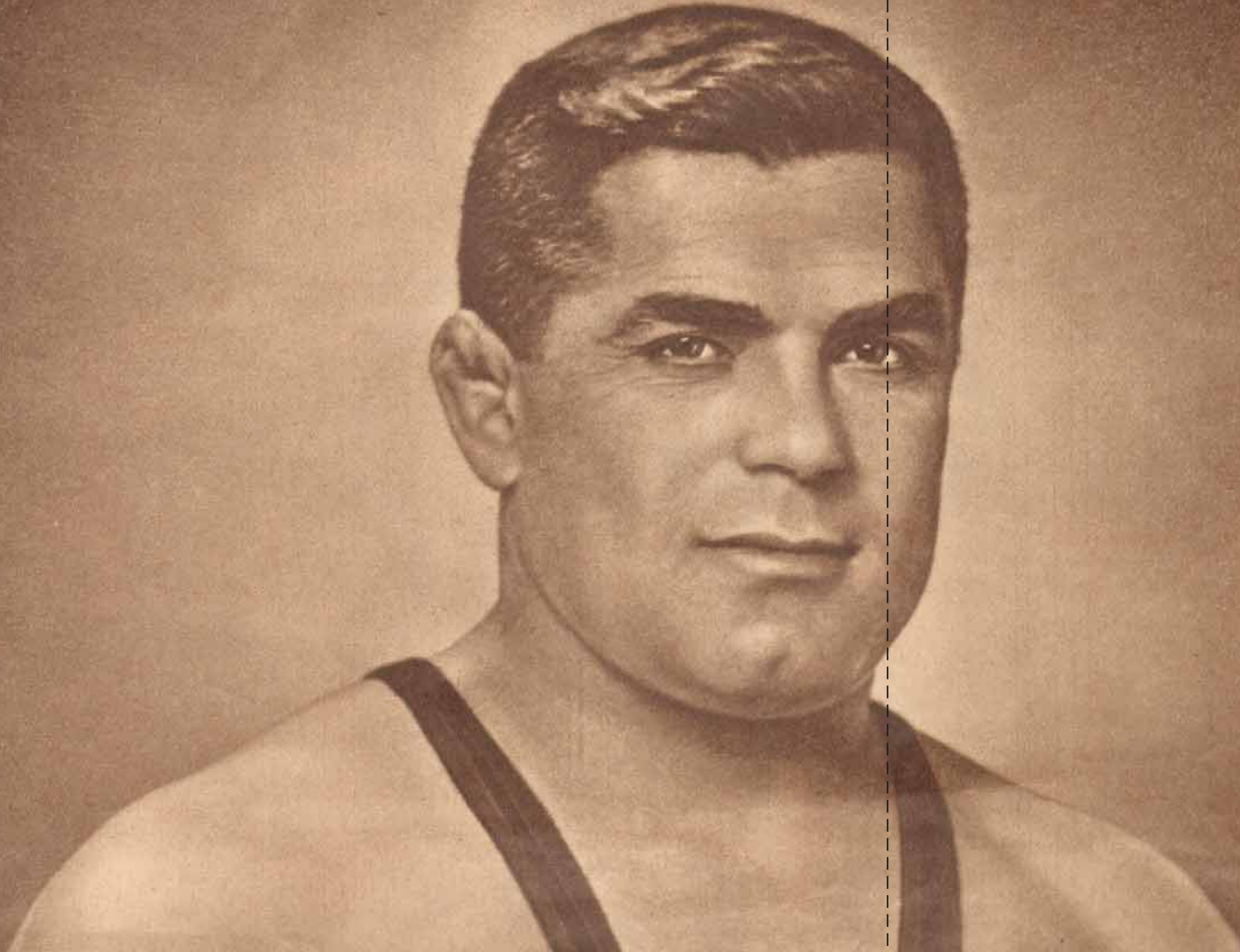

Hergeleci İbrahim ve onun talebesi Cihan Pehlivanı Kara Ahmet'in maddi -manevi hamiliğini yapan ve Avrupa'da güreşmelerini teşvik eden Abbas Halim Paşa.

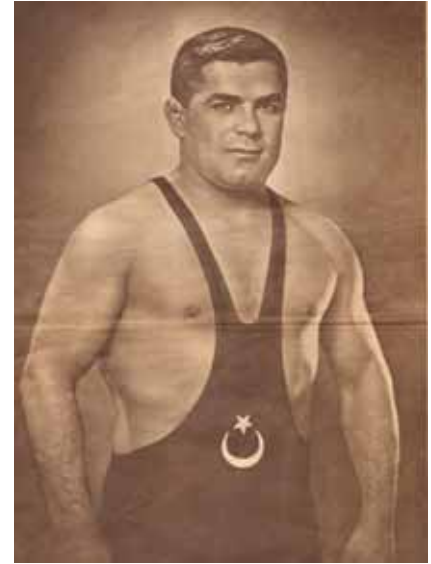

1966-67-68 yıllarında, peş peşe Kırkpınar'ın başpehlivanlığını kazandığı için Altın Kemer sahibi olan Ordulu Mustafa'nın meydana çekilmiş bir fotoğrafı

1897 ile 1906 arasında bir kasırga halinde estikleri yabancı diyarlarda "Türk Gibi Kuvvetli" sözünü darb-ı mesel haline getiren Koca Yusuf, Hergeleci İbrahim, Kara Ahmet, Adalı Halil, Kurtdereli Mehmet gibi pehlivanlardan sonra dünyaya yeniden "Türk Gibi Kuvvetli" duyuran pehlivan: YAŞAR DOĞU (1915-1961)

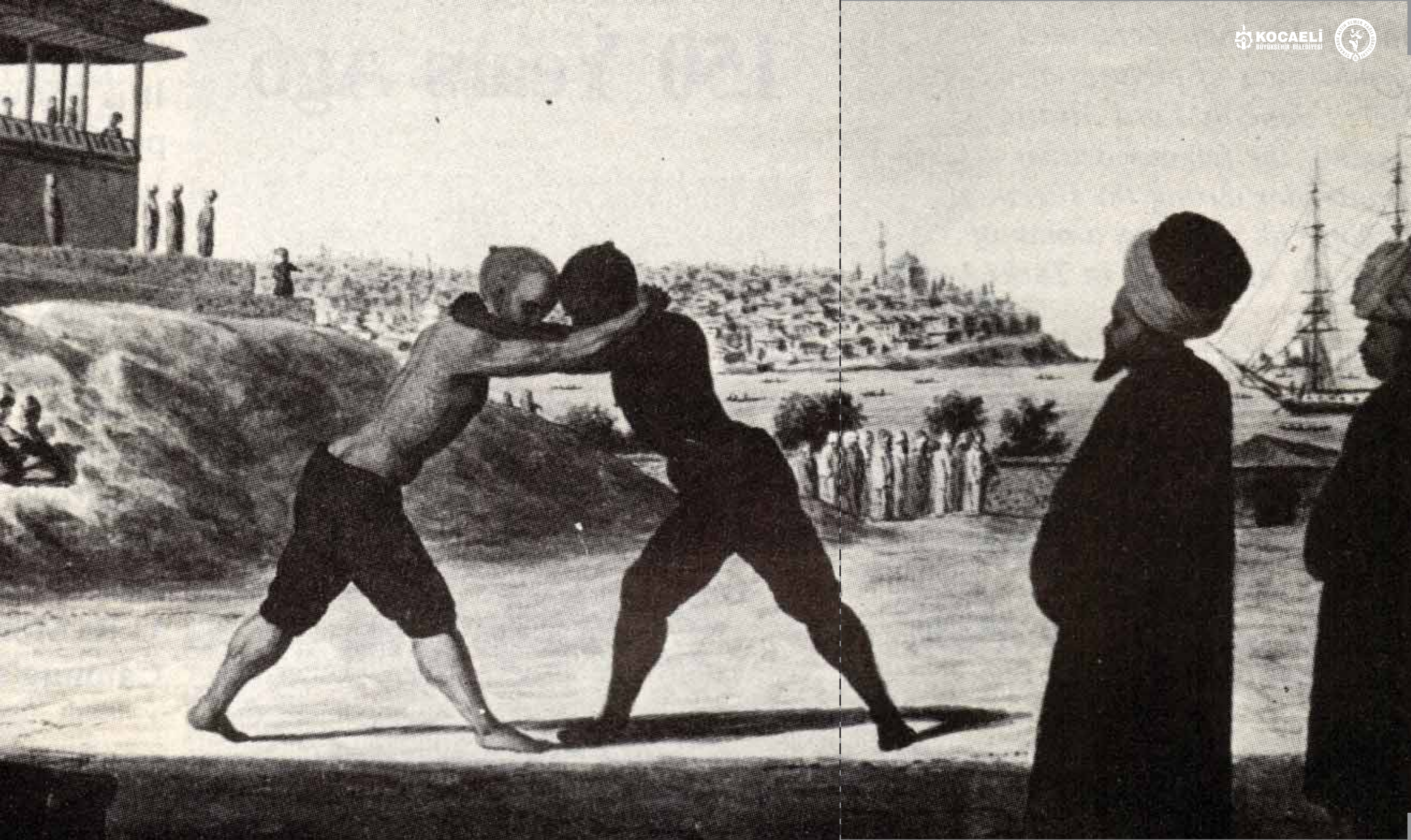
1900'de Paris'te dünyanın yenilmez
pehlivanlarını mindere teker teker sererek
Cihan Şampiyonluğunu kazanan pehlivan:
KARA AHMET (1871-1902)

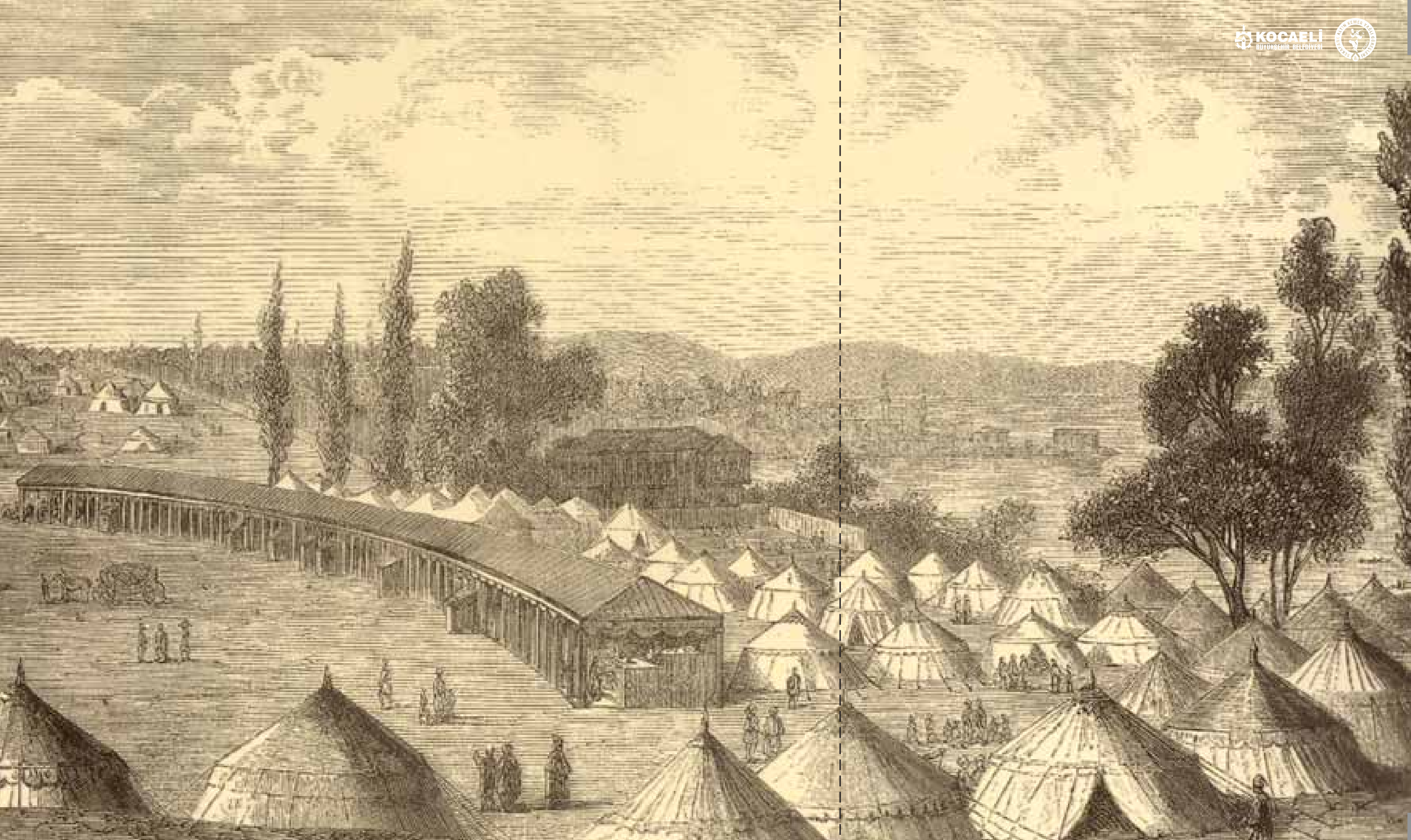
1900'lü yıllar... Kırkpınar yağlı güreşlerinden bir an.

Dolmabahçe sirtlarında Bayıldım Köşkü ve meydanında yapılan güreşi anlatan temsili bir gravür

Haydarpaşa Çayırı'nda yapılan sünnet düğünü şenliğinden genel bir görünüş.
(Gravür: Best Cossen-Smeeton)

18. yüzyılda (1720) gerçekleştirilen ve III. Ahmed'in şehzadeleri için düzenlediği sünnet düğünü şenliğini tasvir eden minyatürde, mehteranın coşkulu sesleri eşliğinde Pehlivanlar meydanda ve Padişahın huzurunda marifetlerini sergiliyorlar.

16. yüzyılda (1582) at meydanında III. Murad'ın huzurunda güreşçiler, Şehzade Mehmed için düzenlenen sünnet düğünü şenliğinde marifetlerini sergiliyorlar.

Pehlivanlarımızdan Nakkaşlı Eyüp, Şumnulu Mestan, Nakkaşlı Hüsnü bir arada.

Kırkpınar Başpehlivanı Ahmet Taşçı

